

Kako je

Tužni Plavi Autobus

promijenio ime i postao sretan

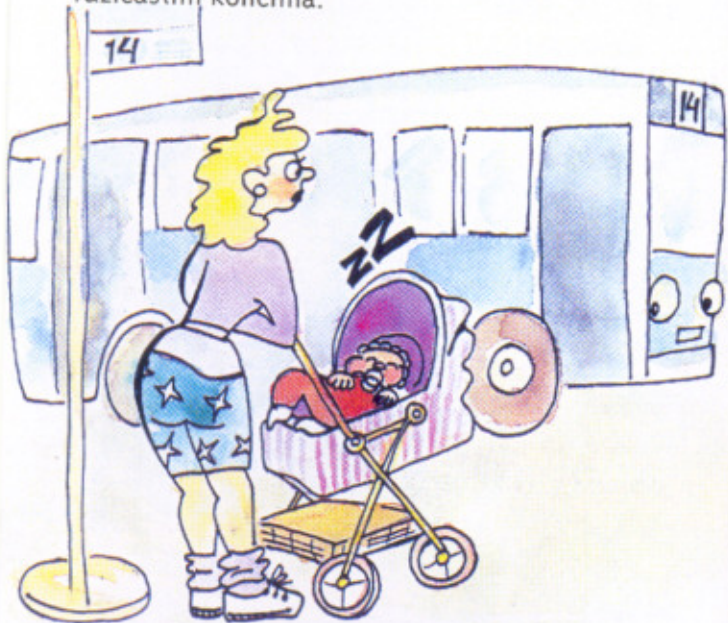

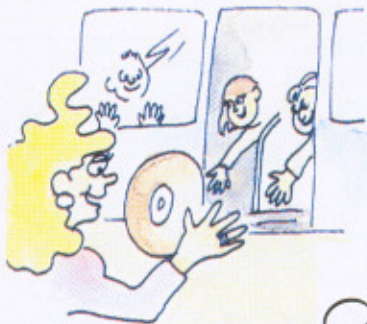
U Helsinkiju je nekada davno postojao autobus koji su nazivali Tužni plavi autobus. Bio je obojen u plavo i imao broj na prednjoj strani. Svaki je dan vozio sretno ulicama sakupljajući usput putnike i osjećajući se uistinu korisnim.

Jednoga dana, kao i obično, autobus se zaustavio na stajalištu gdje su čekali putnici. Gotovo svi su ušli, poništili karte ili pokazali vozaču svoju mjesečnu ili godišnju iskaznicu.

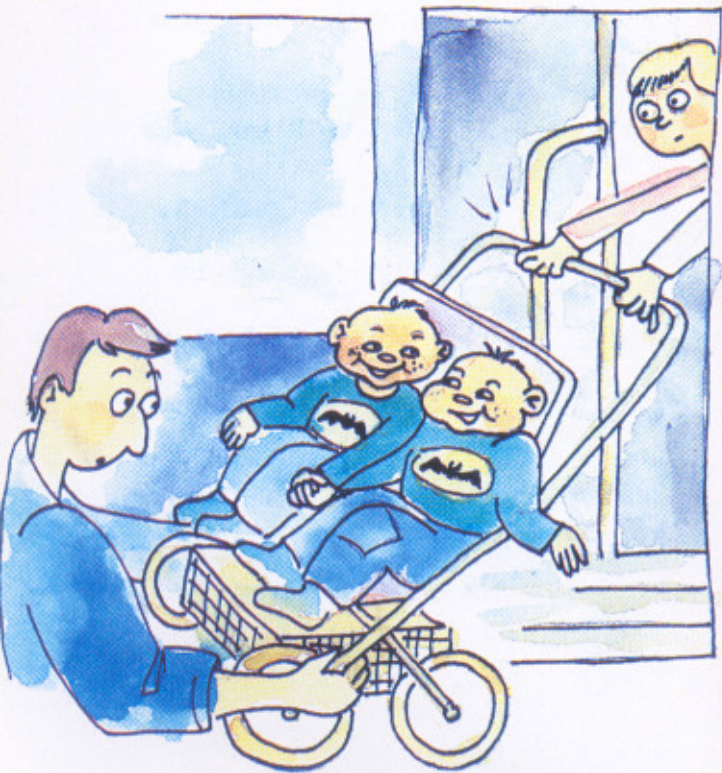
No, jedna je putnica ostala stajati pokraj autobusa. Bila je to gospođa Violeta sa svojom bebom Rose koja je spavala u ružičastim kolicima.

*K*ad su putnici u autobusu shvatili što se događa, dvoje ih je izišlo van kako bi pomogli gospođi Violeti podići kolica u autobus. Naravno, bebica Rose se probudila i zaplakala. Nasreću gospođa Violeta nosila je dudu sa sobom.

*N*a drugom, pak, stajalištu čekao je autobus tata Andy sa sinovima blizancima Timom i Tomom u kolicima za dvojke. I što s njima? Problem je nažalost bio nerješiv. Putnici su i sada željeli pomoći unijeti kolica, no nisu mogli jer je otvor na vratima bio preuzak. Tata Andy gledao je zabrinuto, razmišljajući o tome kako doći do kuće s Timom i Tomom. Tužni plavi autobus je tužno nastavio vožnju, a kišni su oblaci počeli prekrivati sunce. Počela je padati kiša i velike kišne kapi zamutile su prozorska stakla na autobusu.

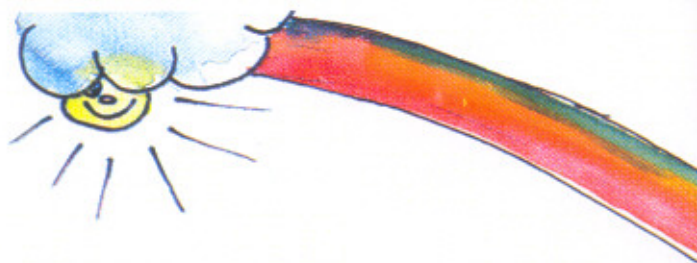

Činilo se kao da autobus
plače i briše suzne oči
brisačima stakla. Nije mogao
potpuno jasno vidjeti sljedeće
stajalište na kojem je netko čekao
pod nadstrešnicom.

*B*ila je to gospodica Lily u svojim invalidskim kolicima. Nedavno je dobila prekrasna elektromotorna kolica kojima je bilo zabavno voziti se uokolo, kroz grad, za sunčanih dana. Međutim, kad je počela padati kiša, odlučila se vratiti kući autobusom. Uslužni putnici izašli su opet želeći pomoći gospodici Lily i unijeti je u autobus zajedno s kolicima. Ali, nisu uspjeli. Njezina su invalidska kolica bila preteška i nisu ih mogli podignuti iako sama gospodica Lily nije bila teška.

*T*o je Tužni plavi autobus učinilo još tužnijim i plavljim. Osjećao se potpuno nekorisnim u javnom prijevozu. Nije mogao učiniti ono čemu je bio namijenjen, jednostavno stoga što je imao uska vrata i visoke stepenice. No, u trenu se dogodilo nešto nevjerojatno. Prestalo je kišiti, sunce se pojavilo iza oblaka, nebo se obojilo duginim bojama. A na dugi u plaštu i plavoj kapi, možete li to zamisliti, čarobnjak sa štapićem u ruci. Spustio se do autobusa i rekao: "Ispunit ću ti tri želje koje će se odmah ostvariti".

A autobus se toliko zbunio da u prvom trenutku nije mogao ništa reći. Ali mu je sinula ideja: "Želim da mi

pod bude nizak, vrata šira i peroni na stajalištima viši kako bi gospodica Lily mogla sama ući u autobus."

Čarobnjak je zavrteo svoj štapić oko stepenica i one su nestale, a pod na ulazu se izravnao s unutrašnjošću autobusa. Zavrteo je potom štapićem oko vrata i ona su se proširila. A nakon trećeg mahanja štapićem pločnik se na stajalištu izdignuo i gospodica Lily je mogla ući kroz široka vrata autobusa. Zasjalo je sunce i svi su odjednom postali sretni.

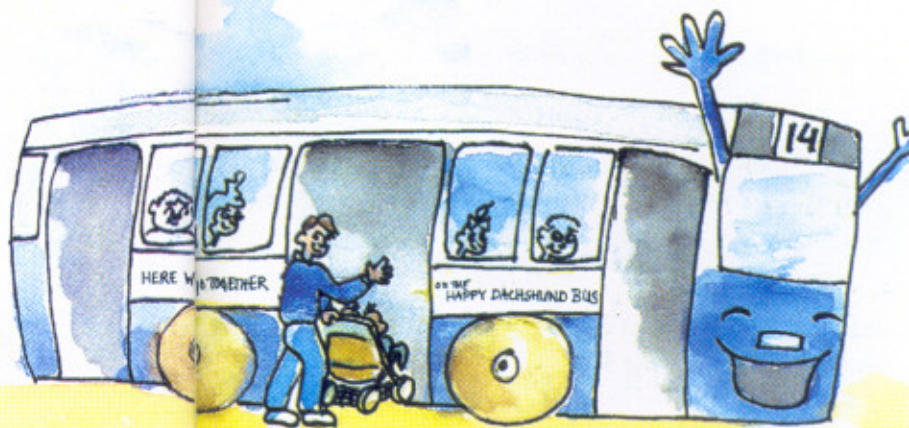

Samo je autobus bio zamišljen. Na sljedećem se raskrižju okrenuo i vidio tatu Andyja koji se bio sklonio od kiše pod nadstrešnicom te upravo krenuo sa svojim dječacima na dugu šetnju do kuće.

Kakvog li iznenađenja za blizance kad su vidjeli da se autobus vratio i otvorio vrata kroz koja su njihova kolica lako uvezena. I sad nije bilo više nikoga tko bi morao žalosno gledati kako autobus bez njega odlazi.

Čarobnjak se nasmijao i rekao: "Duga će uskoro nestati, a ja se moram povući jer postoji još mnogo djela što ih želim učiniti. No, kako imaš tako tužno i plavo ime, učinit ću još nešto".

Izišao je iz autobusa i nešto sa strane napisao te nestao s dugom. Kad su putnici izišli na posljednjoj postaji, okrenuli su se i mahнули autobusu u znak pozdrava. Osvrnuvši se, uočili su što je čarobnjak napisao na autobusu: "Ovdje putujemo zajedno, u Sretnom autobusu".

PIRJO LINDGRÉN-75

Napisala: Maija Könkkölä

- Finski savez organizacija osoba s invaliditetom

Creži: Pirjo Lindgrén

- Helsinški gradski prijevoz

Prijevod: Marica Mirić

Lektura: Mirjana Zec

Za izdavača: Zorislav Bobuš

Izdavač: ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE

Niskopodni autobus Helsinškog gradskog prijevoza

Duljina.....	12 - 14,5 m
Širina.....	2.6 m
Visina stepenica od poda..	manje od 35 cm
Pristupačna rampa.....	ukoliko je neophodno ulazi se pomoću pristupačne rampe na srednjim vratima
Naginjanje.....	autobus može spustiti pod do visine perona
Broj putnika.....	70 - 90
Broj sjedala.....	35 - 55
Broj autobusa.....	82

